

hvorefter kun de Personer, som lider af lettere Arter af kroniske Sygdomme, umiddelbart faar Adgang til Invalidforsikring ved at optages som Medlemmer i statsanerkendte Sygekasser, medens Personer, som lider af sværere Arter af saadanne Sygdomme, ved deres Begæring om Optagelse i en statsanerkendt Sygekasse skal ansøge om Adgang til at blive invalidforsikret. § 1 i Lovforslaget indeholder de nærmere Regler angaaende Behandlingen af saadanne Andragender. Jeg finder ikke Anledning til her nærmere at gøre Rede for Enkeltheder, idet de i fyldestgørende Grad vil fremgaa af selve Paragraffens Indhold og Bemærkningerne til den.

I §§ 2—4 er indeholdt en Række Bestemmelser, som i det væsentlige slutter sig til de af Retspræsident Steincke i den omtalte Afhandling fremsatte Forslag. I § 2 gives der Invalidforsikringsfondens Direktion Adgang til Afgørelse af, paa hvilken Maade en tilstaaet Invalidrente bør komme den vedkommende Rentenyder til gode, hvis Direktionen bliver opmærksom paa, at en Rentenyder ikke bør have Dispositionsret over Renten. Eventuelt kan Direktionen skride til at foranledige den paagældende Person umyndiggjort. I Henhold til § 3 paahviler det Direktionen, saafremt Invalidrente tilstaaes en aandsvag, Epileptiker, sindssyg, tuberkuløs eller lignende, for hvem der er eller kan etableres Forsorg af det offentlige i Medfør af de Regler, som herom er gældende, straks at sætte sig i Forbindelse med den paagældende Myndighed, som har med Administrationen af denne Forsorg at gøre, for at faa Forsorgen etableret. Og i Henhold til § 4 vil for Invalidere, som er under saadan Forsorg, Invalidrenten helt eller delvis blive anvendt til Dækning af Udgiften ved de paagældendes Anbringelse paa Anstalt eller i Hjem, og det tiloversblevne af Invalidrenten udbetales da til vedkommende selv. Hvor Forsorgen er indtraadt efter Invalidrentelovens Ikrafttræden, kan Direktionen tilstaa Invaliden $\frac{1}{3}$ af Invalidrenten, selv om Forsorgen for den paagældende koster over $\frac{2}{3}$ af Renten. Jeg har fundet det rimeligt at foreslaa denne Bestemmelse, fordi der jo her er Tale om en Ydelse paa Grundlag af en Forsikring, og det foreslaas, at der ved Afgørelsen heraf særlig skal tages Hensyn til, om vedkommende er Familieforsørger. Derom skal Invalidforsikringsfondens Direktion skaffe sig Oplysning.

§§ 5 og 6 angaar andre Forhold, som man under Administrationen af Invalid-

renteloven er blevet opmærksom paa bør rettes. Der er indtraadt Tilfælde, hvor der har fundet Udbetaling af Aldersrente Sted til Personer, som havde andraget om at opnaa Invalidrente, og hvis Andragender derom var til Behandling i Invalidretten. Det foreslaas nu her, at saadan udbetalt Aldersrente vil være at tilbageholde i den Invalidrente, som maatte blive vedkommende tildelt, hvis Invalidrenten kommer til Udbetaling for nogen Del af det Tidsrum, som ligger mellem Begæringens Indgivelse og den første Renteudbetaling, idet der jo ikke er nogen som helst Rimelighed i, at den samme Person i det samme Tidsrum skal kunne nyde baade Aldersrente og Invalidrente.

§ 6 angaar et Forhold, som har givet Anledning til ikke ringe Utilfredshed blandt Arbejdsgiverne, idet disse jo har Pligt til Præmiebetaling for samtlige i deres Virksomheder beskæftigede Helaarsarbejdere, som kommer ind under Ulykkesforsikringsloven, uanset om de paagældende, paa Grund af at de ikke har Indfødsret eller paa Grund af for stor Indtægt eller Formue, er udelukket fra at kunne blive Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse og derigennem altsaa udelukket fra at kunne komme ind under Invalidrenteloven, saaledes at de, hvis de en Gang i Tiden maatte blive Invalidere, kunde opnaa at faa Invalidrente. Der betales altsaa her faktisk Præmier for Personer, som staa ganske udenfor den Forsikring, for hvilken Præmierne ydes. Det vilde have været naturligt overfor den berettigede Utilfredshed, som dette Forhold har givet Anledning til, om man havde stillet Forslag om, at de paagældende Arbejdsgivere blev fritaget for at svare denne Præmie. Dette vilde imidlertid foranledige betydelige administrative Vanskeligheder, idet Invalidpræmierne jo indkræves gennem de til Tegning af pligtig Forsikring autoriserede Forsikringsselskaber, og disses Administration i høj Grad vilde vanskeliggøres paa dette Punkt, hvis de skulde træde i Forhandling med Arbejdsgiverne om saadan Fritagelse for Præmiebetaling som den, jeg her omtaler. Der findes sikkert ikke anden praktisk fremkommelig Vej til Ordning af dette Forhold end at aabne Adgang til gennem Invalidforsikringsfondens Direktion at foretage Tilbagebetaling af saadanne Præmiebeløb, som af Arbejdsgivere er indbetalt for ulykkesforsikrede Helaarsarbejdere, som af de Grunde, jeg har nævnt, ikke har Adgang til at komme ind under Invalid-